

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یادداشت:

ضمن ابراز خیر مقدم و تشکر خدمت آقای "محمود" که تصمیم به همکاری با پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان" این مأمّن تمام آزادیخواهان و دگر اندیشان کشور، گرفته اند باید متذکر گردیم: از اینکه قبل از تمام سایت های انترنیتی مطرح، پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان" به تنهایی تصمیم گرفت تا علیه روند خایانه تحمیق مردم یعنی "مضحکه انتخابات" موضع گرفته و آن را به دلیل حالت اشغالی و مستعمراتی کشور محکوم نماید و امروز می بینیم که مردم در عمل با تحریم شرکت در انتخابات کذائی، در واقع بر درستی و اصالت خط و طرز دید پورتال صحه می گذارند، جا دارد ضمن آنکه به مردم دلیر میهن به خاطر چنین موضع گیری قاطع و دشمن شکنی تبریکات خویش را تقدیم داریم، به تمام همکاران قلمی ما که در نبرد افشای "مضحکه انتخابات" جانبازانه و بی ریا حصه گرفتند، نیز تبریک گفته موقیبت های بیشتر شان را آرزو نمائیم. در همین جا بی مناسبت نخواهد بود، بیفزائیم:

بر تمام آنهایی که فریب تبلیغات دشمنان میهن را خورده الزام انصراف ناپذیر است تا در چنین حالتی که توده های ملیونی افغانستان توانسته اند خود را از قید و بند تبلیغات زهر آگین دشمنان میهن برهانند و قلاده انتخابات کذائی را برگردن داعیان آن ببندند، تا در کنار مردم خویش ایستاده و با رد و محکوم نمودن چنین تقلا هائی، صف خویش را از صف دشمنان میهن اعم از جیره خواران روس، داعیان اسلام سیاسی، سه جهانی های مرتد و نوکران امپریالیزم امریکا و شرکاء جدا نمایند. چنین فریب خوردگانی باید بدانند که آنها نمی توانند تا ابد بهانه بیاورند.

اداره پورتال AA-AA

شاه محمود محمود - کابل، افغانستان

۱۰/۱۰/۰۳

اعلان نتایج انتخابات دال بر تحریم انتخابات توسط مردم

و

ادامه بحران مشروعیت دولت در افغانستان است

انتخابات پارلمانی که قرار بود در تاریخ ۲۲ می ۲۰۱۰ مطابق قانون اساسی کشور برگزار گردد سرانجام بعد از ماه‌ها تأخیر در تاریخ ۲۸ سنبله سال جاری بانادیده گرفتن قانونی اساسی در شرایط نا به سامان و ناهنجار کنونی که مردم هیچگونه دلگرمی و رغبتی بدان نداشتند، برگزار گردید.

در جریان این چند ماه حکومت و کمیسیون انتخابات بودجه هنگفتی را صرف اعلانات و تبلیغات مزیدی از طریق مطبوعات و رسانه‌ها اعم از دولتی و خصوصی نمودند و در این راستا "جامعه جهانی" [بخوانید اشغالگران] نیز امکانات زیادی را در اختیار دولت قرار داد. دولت به کشورهای کمک کننده وعده و اطمینان کامل داده بود که بابرگزاری انتخابات شفاف و منظم و جلب وسیع مردم جهت اشتراک در انتخابات پارلمانی میتواند اعتماد مردم را که در انتخابات ریاست جمهوری در اثر جعل و تقلب گسترده شدیداً متاثر گردیده است، آن اعتماد از دست رفته را نسبت به انتخابات و پروسه دموکراسی دوباره حاصل نموده تابه این وسیله بتواند از حجم رسوائی و ناکامی انتخابات ریاست جمهوری که با واکنش‌های جدی در سطح ملی و بین‌المللی مواجه گردید تا اندازه‌ای کاسته و دولت را از بحران مشروعیت تا حدودی نجات دهد.

اما خلاف نواختن طبل انتخابات و به راه انداختن تبلیغات دامنه دار و مصارف گزافیکه به واسطه کمکهای خارجی تأمین گردید نه تنها ثمری به ارمغان نیاورد بلکه موجبات شرمساری و رسوائی دیگری را برای دولت به بار آورد زیرا انتخابات مذکور با تحریم اکثریت مردم به ناکامی مطلق منتج گردید.

بدون تردید جعل و تقلب در انتخابات ریاست جمهوری و تحریم انتخابات پارلمانی به واسطه اکثریت مردم و استقرار دوام نظام مافیائی به عوض تحکیم نظم و قانون و ایجاد نظام مردم سالارمندی به اصول و ارزش‌های دموکراسی در مطابقت با ارزش‌های اسلامی خلاف توقع، کشور را به سوی بحران سوق داده است و هکذا دولت با گذشت ۹ سال با استفاده وسیع از امکانات و منابع کمکهای خارجی و به هدر دادن فرصت‌های طلانی به حیات خود ادامه داده که یقیناً مایهٔ یأس و ناامیدی نه تنها برای مردم افغانستان بلکه برای "جامعه جهانی" است که در طی این مدت دولت را به خاطر ایجاد نهاد‌ها و ارتقای ظرفیتهای به منظور تشکیل یک دولت فراگیر و با ثبات که از پشتیبانی مردم افغانستان برخوردار باشد، کمکهای همه جانبه نموده اند.

جای بس تأسف است که مردم افغانستان بعد از تحمل این همه رنجها و زحمات و دادن قربانی‌ها در کشور خود شاهد دولتی هستند که کشور را به جای اینکه به سوی ترقی و تعالی و استمرار حاکمیت قانون هدایت نماید کشور را یکسره در مسیر قهقراپی قرار داده است که رویهم‌رفته واقعیات موجود دال بر عدم مشارکت مردم در ساختار نظام سیاسی و عدم اشتراک وسیع و فعال مردم در پروسه انتخابات نمایشی پارلمانی است که منجر به تحریم انتخابات از جانب اکثریت مردم علی‌الخصوص در شهر کابل گردید.

به طور مثال و به عنوان نمونه به اصطلاح مشیت نمونه خروار هرگاه منحنی محک آزمایش نتایج قسمی اعلان شده شهر کابل را که پایتخت کشور و پر نفوس‌ترین شهر افغانستان که تقریباً بیش از شش میلیون جمعیت تخمین زده میشود مورد ارزیابی قرار دهیم مجموع کل آرای کاندیدان به ۲۰۳۰۰ رأی میرسد در حالیکه واجدین شرایط آراء در کابل بیش از دو میلیون بوده است یا به عبارت دیگر از مجموع کل واجدین شرایط رأی دهی فقط صرف یک بر صدم یا ۱٪ مردم اشتراک نموده اند که آنهم اکثراً وابستگان و ناظران کاندیدان میباشند که البته این خبر به کرات توسط رسانه‌ها در جریان انتخابات پخش گردید که تعداد ناظران به مراتب بیشتر از تعداد رأی دهندگان است.

چنانچه نتایج آرای کابل از بزرگترین دارنده آراء یعنی آقای قانونی که دارای ۱۴۰۶ رأی است شروع و به کمترین برنده که دارای ۵۰ رأی است ختم میگردد.

مضحک تر از همه اینکه آرای دوفنر از مدعیان ریاست پارلمان بعدی که قرار است در نتیجه این انتخابات ناکام عنقریب تشکیل گردد به ترتیب آقای یونس قانونی ۱۴۰۶ رأی و از آقای سیاف ۹۱۱ رأی مییابد.

باید از این آقایان پرسیده شود که ایشان که با همچو رأی اندک و ناچیز که در واقع بر عدم رأی مردم نسبت به ایشان دلالت مینماید با وصف همچو اقتضاح چگونه خوشتن را وکیل منتخب مردم میدانند؟ و یا به ریاست پارلمان تکیه میزنند؟ آیا خود به مشروعیت چنین دولتی که از یکطرف منبعث از جعل و تقلب توأم با فساد گسترده مییابد و از جانب دیگر با تحریم انتخابات توسط مردم و عدم رأی اعتماد مردم مواجه است، باور دارند؟ ایشان زمانی دولت های قبلی را ساخته و پرداخته این گروه و آن حزب میدانستند که گویا توسط آرای مردم به وجود نیامده و دست نشانده فلان کشور و فاقد مشروعیت است. پس حالا ایشان به کدام رأی مردم به پارلمان میخوانند بروند و ادعای ریاست پارلمان را دارند؟ آیا به صداقت گفته های خود ایمان دارند؟ آیا کدام حرفی برای اقناع مردم خواهند داشت؟

بنابراین واضح و مبرهن است که نتایج انتخابات همانطوریکه قبلاً به خوبی قابل پیشبینی بود ثبوت تحریم وسیع انتخابات توسط مردم و خط درشتی بر بطلان انتخابات نمایشی و عدم مشروعیت حکومت مافیائی و پارلمان خود ساخته و قلابی است که بدون تردید مایه شرمساری و یک لکه سیاه دیگری افزون بر کارنامه های سیاه این دولت در طی حاکمیت ۹ سال است که کماکان منجر به فاسد شدن بیشتر اوضاع و بحران مشروعیت دولت، عدم اعتماد مردم و "جامعه جهانی" نسبت به آن، رویارویی مردم با همچو دولت بی بنیاد و متزلزل تأثیرات قطعی و جدی را در قبال خواهد داشت.